

באמצעות השמצות. עוד טוען העיתון, כי שר הביטחון, עזר וייצמן, שהתבקש להתערב בעניין, מסרב לעשות זאת.

ד עיתון המופיע בפאריס גילה רק את אפס קצה של הפרשה הסבוכה, המעסיקה מזה חודשים רבים את חיל האוויר, ולפי דברי קצינים בכירים בחיל, "ממוסת את המוראל של הטייסים". התפרצות הפרשה החלה עוד בתחילת חודש יוני 1979, כשחזר תת-אלוף רן פקר משנת לימודים בארצות-הברית. בי מיכתב שכתב פקר לשר הביטחון, עזר וייצמן, לרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל ("רפול") איתן, ולמפקד חיל-האוויר, האלוף דויד עיברי, ב-10 ביולי 1979, הוא ציין: "מהרגע שנכנסתי הביתה עם המישפחה משה-התעופה, קיבלתי עליי רץ מייד. חד את מיכתב-הרישעות המסולף..." פקר קיבל או העתק של מיכתב לשלושת אישים אלה, בו הואשם פקר ברצח שבוי ערבי

מתברר כי פקר ידע על התסיסה בעניין זה בארץ בהעדרו, עוד הרבה לפני שהגיע לכאן. לפני שלח את מיכתבו הגלוי, הוא שלח מיכתב אגור נימי לשר הביטחון, לרמטכ"ל ולמפקד חיל-האוויר, ובו אותן ההאשמות. סיפר פקר, באותו מיכתב שלו: "לאחר שנודע לי על המיכתב האנונימי, שכולו שקר ושיטתה, דרשתי חקירה מישפטית. הרי גשתי שהפעם מוכרחים לסיים את הפרישה, לכאן או לכאן. הנושא הועלה כבר פעמיים בעבר,

לשילטונות הבכירים (מפקד חיל-האוויר, הרמטכ"ל ושר הביטחון). נבדק ונסגר. כך לפחות נאמר לי, ועל זה יש עדויות בכתב."

כדור-השלג החל להתגלגל בעיקבות על-פי דרישתו של פקר, התחיל הפרקליט הצבאי הראשי (הפצ"ר) לחקור בפרשה.

**עזר, בדור לי
שלא תחן מעשרת
ראשך בשביל אך
אחד מאיתנו אך
אני דורש ממך
כנות ויושר**

כתב פקר במיכתבו, ששוגר ב-1 בנובמבר 1979:

ידידי, נהניתי בצורה בלתי-ירגיי לה מהביקור. תוך כדי שיחה הזכרת את הסיפורים השונים המופצים בנושא האישי שלי. הבל שאחם, המפקדים, אינכם יודים עים את הגירסה האמיתית. בתור ידידי, ובצורה אישית ובלתי-רשמית, אני כותב לך את הסיפור האמיתי, כפי שנחקר ונבדק על-ידי המערכת המישפטית, ובעיקר בות חקירה זו הורה הפצ"ר לסגור את התיק.

**רבים יחסית ומהמובנים
מטייסי חיל-האוויר
עוזבים את החיל
ולו "אל-על" היתה
קולפת מטייסים היו
משתחררים מאות לוחמים**

טייס קרב

תת-אלוף רן פקר ניצב בתא הטייס של מטוס מיראז'. פקר ידוע בחיל-האוויר הישראלי ובחילות האוויר בעולם כטייס קרבי מעולה. לזכותו נזקפו למעלה מ-350 גיחות קרביות, הפלת שבעה מיגים במלחמת-ששת-הימים ומעללי גבורה רבים אשר עדיין אי אפשר לפרסמם.

הנני משוכנע בצידקתה. יודע שזו עלי-לתשווא ורצח-אופי, במטרה ברורה לסל-קני מהמירוצ (על תפקיד מפקד חיל-האוויר) מסיבות מאד גלויות. למרות בקשתי, החקירה לא התחילה עד לשי-חת-הטלפון שהיתה לי מארצות-הברית עם שר הביטחון עזר וייצמן, שבוע לפני הגיי-עי ארצה.

מסתבר שאנשים מסויימים היו מעוניי-נים לראותני מחוץ לחיל, כמו שהם, עזרו-מאד למפקדים מיבצעיים אחרים להשי-תחרר מהחיל. אלה חשבו שאם יפוצצו את סנסציית הערבי מייד עם שבוי אר-

"תוך כדי שהותי בארצות-הברית (ב-1978-1979 לפני ההתפרצות המחור-דרשת של הפרשה), התכתבתי שוטפת עם כמה מידידי בחיל. בסוף שנת 1978 כתב לי אחד מהם כי לדעתו יש כאלה המחכים לי בפינה עם סיפור הערבי, ועלולים לפוצצו ברגע שאחזור ארצה. מייד כתבתי מיכתב ארוך וממצה אל שר הבי-טחון, הרמטכ"ל ומפקד חיל-האוויר, שי-כלל את הסיפור עצמו, על פרטיו, ובקשה אחת בו: אנא, אל תיעדו אותי לשום תפקיד, עד ולפני שהפרשה תיבדק ותי-חקר. ציינתי שמבחינתי אין שום בעייה,